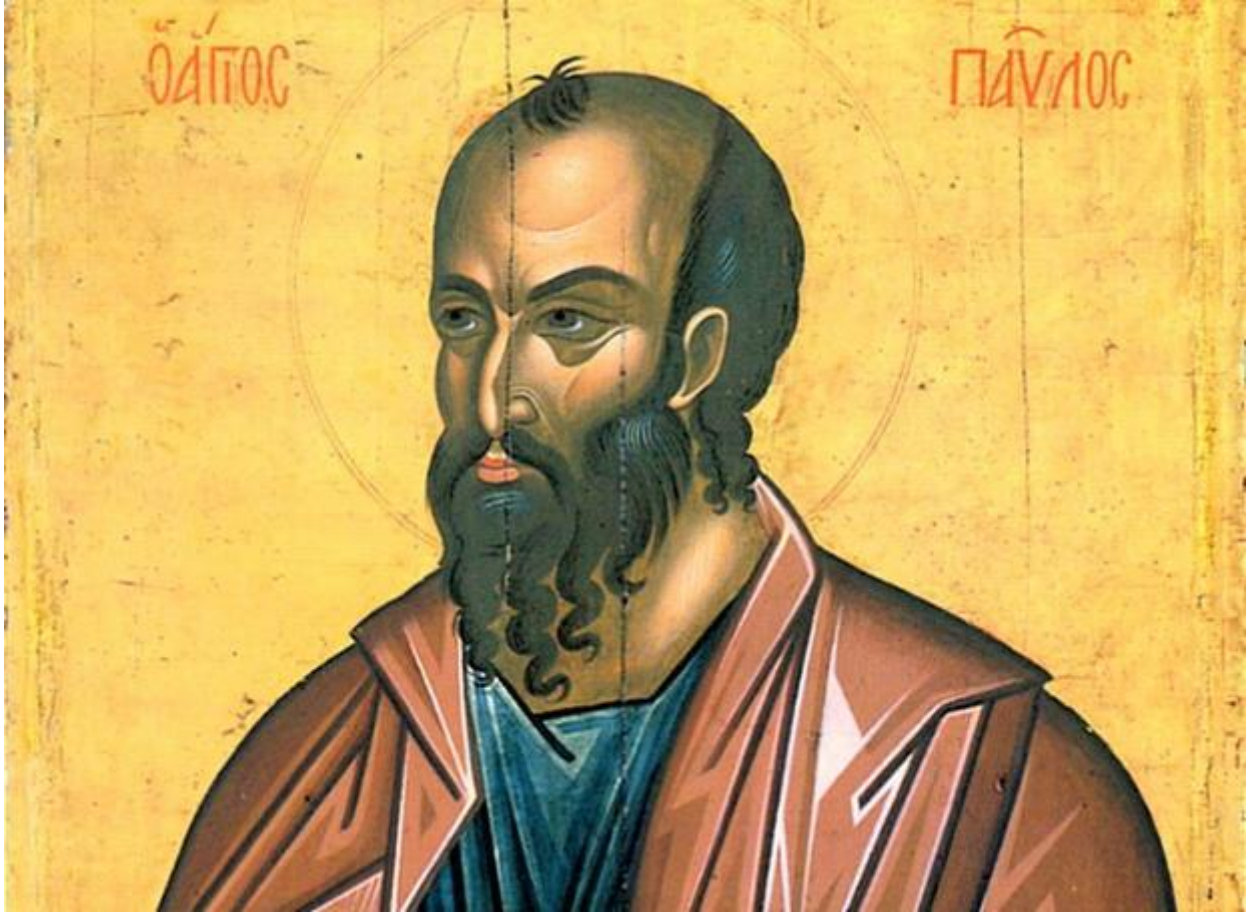

Το Αποστολικό Ανάγνωσμα της Κυριακής 1 Φεβρουαρίου 2026

/ [Ορθόδοξες Προβολές](#)

Το Αποστολικό Ανάγνωσμα της Κυριακής 1 Φεβρουαρίου 2026: Ρωμ. η´ 28-39

Ἀδελφοί, οἶδαμεν ὅτι τοῖς ἀ-γα-πῶ-σι τὸν Θεὸν πάντα συνεργεῖ εἰς ἀ-γα---θόν, τοῖς κα-τὰ πρόθεσιν κλη-τοῖς οὓσιν· ὅτι οὖς προ-έγνω, καὶ προ-ώ-ρι-σε συμμόρφους τῆς εἰκόνης τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, εἰς τὸ εἶναι αὐτὸν πρωτότοκον ἐν πολλοῖς ἀ-δελ-φοῖς· οὖς δὲ προώρισε, τούτους καὶ ἐ-κά--λεσε, καὶ οὖς ἐκάλεσε, τούτους καὶ ἐ-δικαίωσεν, οὖς δὲ ἐδικαίωσε, τού-τους καὶ ἐδόξασε. Τί οὖν ἐροῦμεν πρὸς ταῦτα; εἰ ὁ Θεὸς ὑπὲρ ἡμῶν, τίς καθ' ἡμῶν; ὅς γε τοῦ ἰδίου υἱοῦ οὐκ ἐφείσατο, ἀλλ' ὑπὲρ ἡμῶν πάντων παρέδωκεν αὐτόν, πῶς οὐχὶ καὶ σὺν αὐτῷ τὰ πάντα ἡμῖν χαρίσεται; τίς ἐγκαλέσει κατὰ ἐκλεκτῶν Θεοῦ; Θεὸς ὁ δικαίων· τίς ὁ κατακρίνων; Χριστὸς ὁ ἀ-ποθανών, μᾶλλον δὲ καὶ ἐγερθεὶς, ὃς καὶ ἔστιν ἐν δεξιᾷ τοῦ Θεοῦ, ὃς καὶ ἐντυγχάνει ὑπὲρ ἡμῶν. τίς ἡμᾶς χωρίσει ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ; θλίψις ἢ

στενοχωρία ἢ διωγμὸς ἢ λιμὸς ἢ γυμνότης ἢ κίνδυνος ἢ μά-χαιρα; καθὼς γέγραπται ὅτι ἕνεκά σου θανατούμεθα ὅλην τὴν ἡμέραν· ἐλο-γίσθημεν ὡς πρόβατα σφαγῆς. ἀλλ' ἐν τούτοις πᾶσιν ὑπερνικῶμεν διὰ τοῦ ἀγα-πήσαντος ἡμᾶς. πέπεισμαι γὰρ ὅτι οὔτε θάνατος οὔτε ζωὴ οὔτε ἄγγελοι οὔτε ἀρχαὶ οὔτε δυνάμεις οὔτε ἐνεστῶτα οὔτε μέλλοντα οὔτε ὕψωμα οὔτε βάθος οὔτε τις κτίσις ἑτέρα δυνήσεται ἡμᾶς χωρίσαι ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν.

Μετάφραση

Αδερφοί, γνωρίζομεν ὅτι δι' ἐκείνους πού ἀγαποῦν τὸν Θεόν ὅλα συνεργοῦν διὰ και λόν, δι' ἐκείνους πού εἶναι καλεσμένοι σύμφωνα μέ τὴν πρόθεσιν τοῦ Θεοῦ, διότι ἐκείνους πού προεγνώρισε, αὐτούς καί προώρισε να γίνουν ὁμοιόμορφοι πρὸς τὴν εἰκόνα τοῦ Υἱοῦ του, ὥστε αὐτός νά εἶναι πρωτότοκος μεταξύ πολλῶν ἀδελφῶν. Ἐκεῖ νους δέ πού προώρισε, αὐτούς καί ἐκάλεσε, καί ἐκείνους πού ἐκάλεσε, αὐτούς καί ἐδι- καίωσε, ἐκείνους δέ πού ἐδικαίωσε, αὐτούς καί ἐδόξασε. Τί λοιπόν θά ποῦμε ἐπάνω σ' αὐτά; Ἐάν ὁ Θεός εἶναι μέ τό μέρος μας, ποιός μπορεῖ νά εἶναι ἐναντίον μας; Ἐκεῖνος πού δέν ἐφείσθη τόν δικῶν του Υἱόν ἀλλά τόν παρέδωσε εἰς θάνατον πρὸς χάριν ὅλων μας, πῶς μαζί μ' αὐτόν δέν θά μᾶς χαρίσῃ τά πάντα; Ποιός θά κατηγορήσῃ τούς ἐκλε- κτούς τοῦ Θεοῦ; Ὁ Θεός τούς δικαιώνει. Ποιός θά καταδικάσῃ; Ὁ Χριστός εἶναι ἐκεῖνος πού ἐπέθανε, καί, ἀκόμη περισσότερο, ἀναστήθηκε, ὁ ὁποῖος εἶναι εἰς τά δε ξιά τοῦ Θεοῦ, ὁ ὁποῖος καί μεσιτεύει γιά μᾶς. Ποιός θά μᾶς χωρίσῃ ἀπό τὴν ἀγάπην τοῦ Χριστοῦ; Θλίψις ἢ στενοχωρία ἢ διωγμὸς ἢ πείνα ἢ γύμνια ἢ κίνδυνος ἢ μάχαιρα; Καθὼς εἶναι γραμμένον, «Πρὸς χάριν σου θανατωνόμεθα κάθε ἡμέραν· θεωρηθήκα- με σάν πρόβατα προωρισμένα διὰ σφαγὴν». Ἄλλ' εἰς ὅλα αὐτά εἴμεθα μέ τό παραπάνω νικηταί διὰ τοῦ Χριστοῦ πού μᾶς ἀγάπησε. Διότι εἶμαι πεπεισμένος, ὅτι οὔτε θάνατος, οὔτε ζωὴ, οὔτε ἄγγελοι, οὔτε ἀρχαί, οὔτε δυνάμεις, τίποτε εἰς τό παρόν, τίποτε εἰς τό μέλλον, τίποτε εἰς τά ὕψη, τίποτε εἰς τά βάθη, κανένα ἄλλο δημιούργημα δέν θά μπο- ρέσῃ νά μᾶς χωρίσῃ ἀπό τὴν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ, τὴν ὁποίαν ἔδειξε διὰ τοῦ Χριστοῦ Ἰη- σοῦ τοῦ Κυρίου μας.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης των αειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Αρχιμ. Ευ. Αντωνιάδου, Αμ. Αλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Εκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).